

Jessen: Jeg har ikke stemt for det sidste Lovforslag og agter heller ikke at stemme for det, der nu foreligger, fordi jeg anser den § 3, som findes i begge disse Lovforslag for at være ubillig, urigtig og principstridig, og fordi der ikke har manglet Leilighed til at faae Sagen ført tilbage til det andet Thing til fornyet Overveielse, hvorved denne Bestemmelse kunde blive forandret. Jeg veed vel, at min Afstemning sagtens ikke vil kunne faae nogen Indflydelse paa Lovens Skjæbne, men selv om den vilde det, kunde jeg dog ikke bestemme mig til at stemme for et Lovforslag, som indeholder en Paragraf, som efter min Overbevisning baade kunde og burde være forandret; thi jeg tror, at baade Regjeringen og Thinget paa bedste Maade hævder sin Stilling og Indflydelse paa Lovgivningsarbejdet ved at foretage de Rettelser, som ere nødvendige for, at Lovene i Sandhed kunne siges at stemme med den hele lovgivende Magts Overbevisning om det Rette, og jeg har den Tro, at hvad disse Paragrafer angaar, er dette ingenlunde Tilfældet for Landstingets Flertals Vedkommende.

Suenfon: Dersom det ærede Medlem havde yttret disse Bemærkninger ved den forrige Lov, kunde jeg forstaa det, men ved dette Lovforslag ere de efter min Mening ikke paa sin Plads, da der, saavidt mig bekjendt, ikke eksisterer et eneste Menneſte, som vil have Nytte af denne Bestemmelse i nærværende Lovforslag.

Jessen: Jeg skal dertil svare, at det har ligget i en Misforstaaelse af, til hvilken Tid jeg rettest skulde fremsføre de Bemærkninger, som jeg gjorde, at jeg greb Leiligheden ved denne Sag i Stedet for ved den forrige. Deri har ganske vist det ærede Medlem Ret, men da Paragrafen jo findes i begge Lovforslag, ville alligevel de Bemærkninger, jeg gjorde, med fuldkommen Besjælf kunde knyttes saavel til det sidste som til det første.

Souquieres: Jeg vil blot bemærke, at jeg har stemt for denne Paragraf i den Forudsætning, at den var principrigtig. Naar man nemlig siger, at der derved gives et Privilegium til visse Medlemmer i Samfundet, saa maa det jo vel erindres, at i Forbindelse hermed staaer en anden Omstændighed, nemlig den, at de ogsaa i andre Henseender ere underkastede andre Vilkaar end andre Borgere, idet de mod deres Onſte blive kommanderede bort, hvad der lettere træffer dem end andre Borgere. Derfor har jeg anset det for principrigtigt at stemme for denne Paragraf.

Estrup: Det ærede Medlem, som nu talte, vil dog neppe have overset, at selv om de ikke vælge deres Opholdssted frivillig, nyde de dog i Byerne fulde borgerlige Rettigheder, og at det er

et almindelig anerkjendt Princip, at den, der i Kommunen nyder alle borgerlige Rettigheder, ogsaa har at udøve lige borgerlige Lyngder med Andre. Jeg erkjender tilfulde, at den Omstændighed, at disse Indbyggere ikke frit have valgt deres Opholdssted, kan være et Moment, som kan berettigede dem til at fordrø Lettelse, men de kunne ikke gjøre Paastand paa at forlange den gennem Kommunerne, de maa forlange den gennem den, som overhovedet lønner dem og giver dem Ordre til at tage Ophold paa et bestemt Sted, hvad enten Opholdet er dyrere eller billigere.

Souquieres: Jeg vil dertil bemærke, at Kommunerne ogsaa have en Fordel ved disse Borgere, idet de jo høre til et større Samfund, som med dem bliver lagt ind i Byerne, og den Omstændighed, at alle Byer ønske at faae Garnison, er for mig et Argument for, at der nok kan gives et saadant Privilegium, som her ommeldes. Jeg skal ogsaa bemærke, at de nok nyde Godt af Kommunerne, men de ere ogsaa ved deres Stilling underkastede visse Ulemper, f. Ex. med Hensyn til deres Børns Opdragelse, de ere ofte nødt til, at sende dem bort fra Stedet, fordi de ikke kunne faae dem opdragede, som de ønske, f. Ex. naar de ville lade dem gaa den studerende Vej eller til Universitetet.

Krigsministeren: Uagtet der ved det Lovforslag, som foreligger, er fremkommet enkelte Ytringer fra ærede Medlemmer om, at de ikke ville stemme for Loven, tror jeg dog, at det ikke er ubestodent af mig at forudsætte, at efter den Afstemning, som har fundet Sted om det Lovforslag, der nys var paa Dagsordenen, kan ogsaa det Lovforslag, som nu ligger for, vente at blive vedtaget. Idet jeg gaar ud fra denne Forudsætning, tror jeg nu, da de 6 lovbestemte Forhandlinger om disse Tillegsløsningslove ere nær ved deres Afslutning, ikke at burde lade dem gaa helt til Ende, iden at jeg for det høie Thing har udtalt min Erkjendtlighed for det Gode, som gennem disse Lovforslag er blevet de Paagjældende til Del, min Erkjendtlighed, fordi der fra saamange Sider er fremsat Ytringer, der vidne om, at man har en Følelse af, at det er billigt at forbedre de militære Embedsmænds og Bestillingsmænds Raar og især for det om ikke store saa dog væsentlige Gode, der kommer de Personer til Gavn, der omfattes af dette Lovforslag.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Lovforslaget vedtoges enstemmig med 36 Stemmer.

Lovforslaget er nu færdigt fra Rigsdagen og vil blive at tilstille Konseilspræsidenten.